

Sygn. akt **II C 1016/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Rabięga
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko S. K. (1)

o zapłatę

oddala powództwo

II C 1016/16

UZASADNIENIE

Bank (...) S.A. wniósł o zasądzenie od S. K. (1) kwoty 5868,79 zł wraz z odsetkami od dnia 10 marca 2016r. do dnia zapłaty od kwoty 5533,88 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, że dochodzona kwota stanowi należność główną oraz odsetki wynikające z umowy z dnia 24 kwietnia 2008r. o kartę kredytową.

W dniu 26 kwietnia 2016r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W dniu 1 czerwca 2016r. pozwana S. K. (1) skutecznie złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia, wniosła o oddalenie powództwa i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Pełnomocnik pozwanego nie ustosunkował się do podniesionego zarzutu przedawnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 kwietnia 2008r. S. K. (1) zawarła z Bankiem (...) umowę o kartę kredytową. W dniu 17 lutego 2016r. skierowano do S. K. (1) wezwanie do zapłaty kwoty 5835,43 zł, w tym należności głównej 5691,54 zł i odsetek 143,89 zł. Wezwanie to zostało odebrane przez S. K. (2) w dniu 1 marca 2016r. W dniu 10 marca 2016r. powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych na kwotę 5.868,79 zł i odsetki od kwoty 5533,88 zł od dnia 10 marca 2016r. do dnia spłaty.

Dowód: dokumenty k. 5-16

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Pozwana w sprzeciwie podniosła skutecznie zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art. 117 § 1 kc roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Przepis art. 118 § 1 kc stanowi, że termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Według dyspozycji art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Pełnomocnik powoda po otrzymaniu sprzeciwu zawierającego zarzut przedawnienia nie złożył w sprawie żadnego pisma i nie odniósł się od zarzutu pozwanej. Tymczasem ze złożonych przez powoda w sprawie dokumentów wynika jedynie, kiedy umowa z pozwaną została zawarta. Brak dokumentów, na podstawie których sąd mógłby ustalić, kiedy dochodzone pozwem roszczenia stały się wymagalne, albowiem mimo powoływania się w pozwie na wypowiedzenie umowy, nie został złożony do akt sprawy żaden dokument, z którego wynikałoby, że umowa faktycznie została wypowiedziana. W szczególności pismo z dnia 17 lutego 2016r. stanowi jedynie wezwanie do zapłaty, a nie wypowiedzenie umowy. Nie sposób więc na podstawie dokumentów złożonych przez powoda ustalić innej daty wymagalności dochodzonego roszczenia niż data zawarcia umowy, tj. 24 kwietnia 2008r., w szczególności, iż nie wiadomo, jak zostały obliczone kwoty dochodzone pozwem, kiedy powstało zadłużenie objęte wezwaniem, ani z tytułu jakich transakcji. Wskazać jednocześnie należy, że wyciąg z ksiąg bankowych w postępowaniu cywilnym nie ma mocy prawnej dokumentu urzędowego, a jedynie prywatnego, podlegającego takiej samej ocenie jak każdy inny dokument prywatny (art. 95 ust. 1a ustawy Prawo bankowe). Jego złożenie nie stanowi więc wykazania należności dochodzonych pozwem.

Instytucja przedawnienia ma charakter dyscyplinujący, skłaniający wierzycieli do jak najszybszego wykonania przysługujących im praw. W wyniku przedawnienia dłużnik może skutecznie uchylić się od obowiązku spełnienia swojego świadczenia. Jeżeli pomimo przedawnienia, dłużnik swoje świadczenie spełni, to nie jest ono nienależne. Roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank, dlatego termin jego przedawnienia wynosi maksymalnie trzy lata. Wskazać również należy, że w przypadku umowy o kartę kredytową, możliwy do zastosowania byłby również krótszy, bo dwuletni okres przedawnienia. Do 6 października 2013r. obowiązywał bowiem przepis art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, zgodnie z którym roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat. Z tego względu, Sąd uznał, iż pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Konsekwencją zgłoszenia tego zarzutu było więc oddalenie powództwa, o czym sąd orzekł w wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. Akta przedłożyć wraz z apelacją lub za 1 miesiąc.